

Odločba Upravnega sodišča RS: Sodba I U 1869/2010

Zbirni podatki

Opravična številka: Sodba I U 1869/2010

Evidenčna številka: UL0005795

ECLI: ECLI:SI:UPRS:2012:I.U.1869.2010

Oddelek: Upravni oddelek

Organizacijska enota: Ljubljana

Datum: 13.2.2012

Področje: UPRAVNI POSTOPEK

Institut: upravni postopek - predloženi dokazi - poziv k dopolnitvi vloge z dokazi - zavrženje vloge

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

ZUP člen 67, 67/2, 140, 140/3.

Besedilo

Jedro

V obravnavanem primeru ni šlo za to, da bi bila vloga nepopolna v smislu 67. člena ZUP, temveč se prvostopenjski organ ni zadovoljil z dokazili, ki jih je predložil tožnik. S tem v zvezi pa tretji odstavek 140. člena ZUP, določa, da če stranka v določenem roku ne predloži dokazov, organ samo zaradi tega ne sme zavreči zahteve po drugem odstavku 67. člena tega zakona, temveč mora postopek nadaljevati. Prvostopenjski organ zato vloge ne bi smel zavreči, ampak bi jo moral obravnavati po vsebini.

Izrek

Tožbi se ugodi in se sklep Ministrstva za pravosodje, sedaj Ministrstva za pravosodje in javno upravo, št. 705-384/2010, 705-385/2010, 705-386/2010, 705-387/2010 z dne 20. 9. 2010 odpravi ter se zadeva vrne prvostopenjskemu organu v ponoven postopek.

Obrazložitev

1. Prvostopenjski organ je z zgoraj navedenim sklepom zavrgel vlogo tožnika za imenovanje za sodnega tolmača za srbski, bosanski, hrvaški in nemški jezik. V obrazložitvi sklepa navaja, da je tožnik vložil vlogo za imenovanje za sodnega tolmača za navedene jezike. K vlogi je tožnik priložil fotokopije listin v tujih jezikih in kopijo odločitve o oddaji javnega naročila Mestne občine Ljubljana. Prvostopenjski organ ga je v skladu s prvim odstavkom 67. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) z dopisom pozval, naj vlogo v 30 dneh dopolni z dokazili o strokovnem znanju in praktičnih izkušnjah za srbski, bosanski, hrvaški in nemški jezik ter s kopijo diplome oziroma natančno navedbo, kdaj in kje je končal študij v Nemčiji. Tožnik je navedel, da vloge ne bo dopolnil, ker je pri Vrhovnem sodišču Vojvodine Luxembourg že zapriseženi sodni tolmač in prevajalec in s tem uradna oseba Evropske skupnosti. Za tem je bil izdan sklep o zavrženju vloge, zoper katerega se je tožnik pritožil, pri čemer je prvostopenjski organ spoznal, da je bil izvedeni postopek nepopoln, zato je dopolnil postopek. Tožnika je pozval, naj vlogo dopolni z dokazili o strokovnem znanju in praktičnih izkušnjah za

naštete jezike, ki morajo biti v slovenskem jeziku oziroma morajo biti v slovenski jezik prevedena, ter s kopijo diplome končanega študija v Nemčiji oziroma podatki o tem, kje in kdaj je zaključil šolanje. Zahteva za dopolnitev vloge mu je bila vročena 24. 7. 2010, nakar je prvostopenjski organ prejel dopolnitve vloge, h kateri so bila predložena dokazila o praktičnih izkušnjah za naštete jezike, ki jih je v slovenski jezik prevedel tožnik sam. Ker tožnik v nobeni od poslanih dopolnitev ni navedel podatka o pridobljeni izobrazbi ali priložil dokazila, iz katerega bi bila ta razvidna, ga je prvostopenjski organ ponovno pozval na dopolnitev. Nato je tožnik na prvostopenjski organ poslal še več dopisov, katerih vsebina z ničemer ni dopolnjevala vloge za imenovanje za sodnega tolmača za srbski, bosanski, hrvaški in nemški jezik. Ker tožnik vloge za imenovanje za sodnega tolmača ni ustrezno dopolnil, jo je prvostopenjski organ zavrgel na podlagi drugega odstavka 67. člena ZUP.

2. Tožnik se je zoper prvostopenjski sklep pritožil, drugostopenjski organ pa je pritožbo zavrnil.

3. Tožnik v tožbi navaja, da so bile kršene določbe o enakopravnosti in prostih storitev v okviru Evropske skupnosti. Ni zavezan neki državi dostavljati kakršnihkoli dokazov o izobrazbi in dati zaprisege neki civilni osebi, če je že zapriseženi sodni tolmač pri Višjem sodišču v Luxembourg in je s tem v okviru pogodbe EU upravičen opravljati poklic zapriseženega sodnega tolmača. Drugostopenjski organ se ni opredelil do dela pritožbe, ki se nanaša na to, da uradi RS overjene listine ali prevode, ki so overjeni in prevedeni s strani zapriseženega sodnega tolmača druge države EU, ne priznajo, saj uradi zahtevajo, da mora sodni tolmač biti na seznamu sodnih tolmačev RS. S tem se preprečuje delo tujim sodnim tolmačem. To pa je razlog, da je tožnik prejemnik denarne socialne pomoči. Republika Slovenija bi morala overjene listine tožnika priznati, ne pa trditi, da prevodi in overitve niso verodostojni. Navaja še, da je vložil tožbo tudi pri Evropski komisiji zoper Republiko Slovenijo. Nadalje navaja, da se je prijavil na razpis za službo v kabinetu vlade, ravno tako je

oddal vlogo na razpis za generalnega državnega tožilca. Tuji odvetniki imajo pravico, če so odvetniki v drugi državi EU, opravljati svoje delo v Republiki Sloveniji, če so registrirani pri Odvetniški zbornici, medtem ko za sodne tolmače to ni predvideno, čeprav je izobrazba sodnega tolmača skoraj enaka. Tožena stranka ovira tuje sodne tolmače, da bi sodelovali pri tolmačenju na sodiščih. Tožnik še navaja, da je zoper Republiko Slovenijo vložil odškodninsko tožbo za plačilo odškodnine v višini 700.000,00 EUR. Nadalje tožnik obsežneje pojasnjuje, zakaj ni zadovoljen z razmerami v Republiki Sloveniji. Razen tega tožnik še navaja, naj se navedbe iz pritožbe v upravnem postopku štejejo tudi kot tožbene navedbe v tem upravnem sporu. Predlaga, naj sodišče odpravi drugostopenjsko odločbo in naj ugotovi vlogi tožnika za imenovanje za sodnega tolmača na način, da se tožnika vnese v listo sodnih tolmačev, ali pa naj zadevo vrne prvostopenjskemu organu ali drugostopenjskemu organu v nov postopek.

4. Sodišče je tožnika sicer pozvalo, naj tožbeni zahtevki popravi tako, da sporoči, ali izpodbija tudi sklep prvostopenjskega organa in čeprav v tem delu tožbe ni popravil, je sodišče tožbo vseeno obravnavalo po vsebini, saj iz vsebine tožbenega zahtevka smiselno izhaja, da poleg drugostopenjskega akta izpodbija tudi prvostopenjski akt, saj je tožnik navedel, naj ga sodišče samo imenuje za sodnega tolmača, kar bi bilo možno le ob predpostavki odprave prvostopenjskega akta, razen tega je v zahtevku tudi predlagal, naj se zadeva vrne bodisi drugostopenjskemu organu v nov postopek ali pa prvostopenjskemu organu v nov postopek, kar smiselno pomeni, da izpodbija tudi prvostopenjski akt.

5. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri razlogih, ki jih je podala v izpodbijani odločbi. Glede na vsebino tožbenih ugovorov ugotavlja, da za tožnika ni sporno, da bi moral vlogo za imenovanje sodnega tolmača ustrezno dopolniti, kar je edino relevantno za obravnavani primer. Do ostalih tožnikovih navedb pa se ne opredeljuje, ker se v ničemer ne nanašajo na odločanje o konkretni zadevi. Predlaga, naj sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrne.

6. Tožba je utemeljena.

7. V prvostopenjskem sklepu o zavrženju tožnikove vloge je navedeno, da je tožnik priložil dokazila o praktičnih izkušnjah za jezike, za katere je hotel postati tolmač, v slovenski jezik pa jih je prevedel sam. V nobeni dopolnitvi pa ni navedel podatka o pridobljeni izobrazbi. Prvostopenjski organ je vlogo zavrnil na podlagi drugega odstavka 67. člena ZUP, ki določa, da če stranka v roku, ki ji ga naloži upravni organ, pomanjkljivosti ne odpravi, se vloga zavrne. Torej je prvostopenjski organ vlogo zavrnil, ker je menil, da je nepopolna oziroma nerazumljiva in tožnik pomanjkljivosti v postavljenem roku ni odpravil. Vendar pa sodišče meni, da v obravnavanem primeru ni šlo za to, da bi bila vloga nepopolna, temveč je prvostopenjski organ menil, da tožnik določenih dokazov ni predložil. Iz upravnega spisa je razvidno, da je tožnik v svoji vlogi navedel svoje podatke, navedel je, za katere jezike bi rad bil imenovan za sodnega tolmača, navedel je podatke o izobrazbi in pod vlogo se je tudi podpisal. Sodišče tako meni, da

vloga ni bila nepopolna v smislu 67. člena ZUP, pač pa se prvostopenjski organ ni zadovoljil z dokazili, ki jih je predložil tožnik. S tem v zvezi pa sodišče opozarja na določilo tretjega odstavka 140. člena ZUP, ki določa, da če stranka v določenem roku ne predloži dokazov, organ samo zaradi tega ne sme zavreči zahteve po drugem odstavku 67. člena tega zakona, temveč mora postopek nadaljevati. Glede na navedeno sodišče ocenjuje, da gre v obravnavani zadevi za to, da po mnenju prvostopenjskega organa tožnik v določenem roku ni predložil zahtevanih dokazov, zato se vloge ne bi smelo zavreči, ampak bi jo moral prvostopenjski organ obravnavi po vsebini, torej bo moral v ponovljenem postopku oceniti, ali predloženi dokazi zadostujejo za imenovanje tožnika za sodnega tolmača.

8. Sodišče je odločilo na podlagi 3. točke prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1), ker v postopku za izdajo upravnega akta niso bila pravilno uporabljena pravila postopka. Ker je sodišče sklep odpravilo zaradi bistvenih kršitev določb postopka, se do ostalih navedb strank v postopku ni opredeljevalo. Sodišče v obravnavani zadevi ni razpisalo glavne obravnavo, kot je smiselno predlagal tožnik s tem, ko je predlagal lastno zaslišanje, ker je že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta ter upravnih spisov očitno, da je potrebno tožbi ugoditi in prvostopenjski akt odpraviti na podlagi prvega odstavka 64. člena ZUS-1, pa v upravnem sporu ni sodeloval stranski udeleženec z nasprotnim interesom (1. alineja drugega odstavka 59. člena ZUS-1).